

## Cuvântul ERA DUMNEZEU

### Cuvântul ERA DUMNEZEU

Evangelhia după Ioan începe cu această afirmație sublimă: "La început era Cuvântul". Îndată, gândurile noastre sunt purtate înapoi în eternitate, înainte de a fi început timpul sau de a fi existat creația, ca să aflăm că Persoana glorioasă care este numită "Cuvântul" n-a avut început. Înaintea oricărui lucru care a avut un început, Cuvântul era, nu a început să fie.(J.N.Darby).

În felul acesta, de la început ni se spune despre Cuvânt că este o Persoană eternă. Fiind "Cuvântul", această Persoană este Cel care Îl descoperă pe Dumnezeu - Persoana în Dumnezeu care este, în Sine Însăși, în faptele Sale și în ceea ce a devenit, expresia lui Dumnezeu și a gândurilor Sale.

Mai departe ni se spune despre Cuvânt ca era "cu Dumnezeu". Cuvântul este nu numai o Persoană eternă, El este și o Persoană distinctă în Dumnezeu. Cuvântul "cu" indică, în plus, nu numai deosebirea Persoanei, ci și relația reciprocă dintre Persoane în Dumnezeu.

Apoi ni se spune: "Cuvântul era Dumnezeu". Începutul versetului ne spune despre Cuvânt că este o Persoană eternă și aceasta înseamnă că El este o Persoană divină. Dar nu suntem lăsați, într-un subiect care se referă la gloria Persoanei Sale, pe terenul deducțiilor, oricât de corecte ar fi ele. Ni se spune clar: "Cuvântul era Dumnezeu" - o Persoană divină.

În final ni se spune că "El era la început cu Dumnezeu". Aceasta nu este o simplă repetare a faptului deja menționat, că El era o Persoană distinctă, "cu Dumnezeu", ci învățăm încă un adevăr: El era din eternitate o Persoană distinctă. Cu câtă atenție păzește Duhul lui Dumnezeu gloria Persoanei Domnului împotriva acelor care admit că El este o Persoană distinctă și care totuși susțin că a fost un timp când El a început să aibă o existență personală distinctă!

Atat Domnul, referindu-Se la începutul slujirii Sale, cât și apostolul Ioan, vorbind despre începutul creștinismului, folosesc expresia "de la început". Aici însă, în Ioan 1, găsim de două ori expresia "la început" folosită în legătura cu ceea ce nu are început. De asemenea, remarcăm că se spune: "Cuvântul era cu Dumnezeu", nu cu Tatăl. Cuvântul și Dumnezeu sunt corelative, la fel cum sunt Fiul și Tatăl. Dumnezeu înseamnă nu numai Tatăl, ci și Duhul Sfânt și Fiul. "Cuvântul" și "Dumnezeu" ne vorbesc despre natura Persoanelor divine; "Tatăl" și "Fiul" ne spun despre relația dintre Persoanele divine. Scopul important al acestor versete este să precizeze gloria lui Hristos ca Persoană de natură divină.

În aceste cuvinte puține și simple, Duhul lui Dumnezeu, în versetele de început, a prezentat gloria dumnezeirii Domnului nostru. Cuvântul este o Persoană eternă, o Persoană distinctă în Dumnezeu, o Persoană divină și o Persoană distinctă din eternitate.

Întreaga desfășurare strălucitoare a "lucrurilor cerești" care trec prin fața noastră în Evangelhia după Ioan este întemeiată pe gloria Persoanei lui Hristos. A pune la îndoială dumnezeirea Fiului înseamnă a submina adevărul pe care este bazată întreaga binecuvântare pentru om. Oricare ar fi sistemele religioase complicate pe care le-ar iniția oamenii sau oricât de mult ar marturisi ei că cinstesc Numele lui Hristos, dacă nu zidesc pe această temelie, totul se va ruina.